

TANRI'NIN TASARIMI - SİZİN SEÇİMİNİZ

Pınarbaşı Yayınları ile Küresel Üniversite

CEP BOYU EKРАН İÇİN

BEŞ

SÖZDE BİR HİRİSTİYAN MI, MESİH İNANLISI MIYIM?

...belki de davranışlarım üzerinde düşünmeliyim.

Cem Sağdıç işinde başarılı bir kişiydi ve işleri sürekli geliyordu. Çok çalışmak onu rahatsız etmiyordu ve yanında çalışanlardan da aynı şeyi bekliyordu. Tembelliğe karşı sabrı yoktu. Yeterince üretken olmayan bir çalışanını azarlamakta tereddüt etmezdi ve Cem bir Mesih İnanlısı'ydı.

Kilisesinde etkin bir görev üstlenmişti ve işindeki gayretini kilisedeki sorumluluklarında da gösteriyordu. Ama çalışma biçimine başka inanlıların içerlediği-

ni hissediyordu. Duyduđu vaazlar sık sık davranışlarının aleyhinde bir mesaj veriyor gibiydiler, ama aynı zamanda da davranışlarının getirdiği sonuçları övüyorlardı. Cem, davranışlarının doğru olduğunu savunabileceği halde, bazen onlardan hoşnut olmadığını kendi kendine itiraf etmek zorunda kaldı. Emin olduğu bir şey vardı, o da içinde çözümlenmemiş bir çatışmanın var olduğuydu.

Belki siz de kendinize, *Kutsal Kitap'ın olmamı istediği kişi miyim, yoksa olduğumu hissettiğim kişi mi?* diye sormuşsunuzdur. Kutsal Kitap'ı incelerken bile kim olduğumuzu anlamak bizim için zor olabilir. Savaşan askerler miyiz yoksa barış getirenler mi? Cesur muyuz yoksa yumuşak huylu mu? Sabırlı mıyız yoksa

saldırgan mı? Bu derste Kutsal Kitap'ın *kim olduğumuz hakkında söylediklerini* kendi deneyimlerimiz ve davranışlarımızla kıyaslayacağız. Tanrı'nın önemli gördüğü şeylerin neler olduğunu keşfedeceğiz. Daha sonra ise nasıl Tanrı'nın olmamızı beklediği kişi olabileceğimizi araştıracağız.

Bu derste şunları inceleyeceksiniz...

- * Tanrı Bizi Nasıl Görür?
- * Tanrı İçin Önemli Olan Nedir?
- * Tanrı'nın Beklentilerini Yerine Getirmek

TANRI BİZİ NASIL GÖRÜR?

Tanrı'nın bizi nasıl gördüğünü keşfetme-

ye çalışırken, bu işe Kutsal Kitap'ın kim olduğumuz hakkında söylediklerini inceleyerek başlayalım.

Kutsal Kitap

Ne Der?

Bazı Mesih İnancılıların, “Mesih'te” kim olduklarına ilişkin söyledikleri bazı sözleri duyarız. Bazen bu bize neredeyse bir hayal ürünü ya da fantezi gibi gelir. Ama Kutsal Kitap gerçekten de konumumuzu tanımlamaktadır.

Efesliler 1'de, göksel yerlerdeki kutsamalara sahip olduğumuz söylenir (3. ayet): *Bizi Mesih'te her ruhsal kutsamayla göksel yerlerde kutsamış olan Rabbimiz İsa Mesih'in Babası Tanrı'ya övgüler olsun.*

Tanrı, bizleri kutsal ve kusursuz olma-

mız için seçti (4. ayet): *O kendi önünde sevgide kutsal ve kusursuz olmamız için dünyanın kuruluşundan önce bizi Mesih'te seçti.*

Tanrı'nın amacı uyarınca Tanrı'nın halkı olmak üzere seçildik (11. ayet): *Her şeyi kendi isteği doğrultusunda düzenleyen Tanrı'nın amacı uyarınca önceden belirlenip Mesih'te seçildik.*

2'nci bölümde Tanrı'nın bizi Mesih'le birlikte diriltip göksel yerlere oturttüğünü okuyoruz (5-6. ayetler): *Ama merhameti bol olan Tanrı bizi çok sevdiği için, suçlarımızdan ötürü ölü olduğumuz halde, bizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturdu. O'nun lütfuyla kurtuldunuz. 6 Tanrı bizi Mesih İsa'da,*

Mesih'le birlikte diriltip göksel yerlerde oturttu.

Tanrı bizleri olduğumuz kişi yapmıştır (10. ayet): *Çünkü biz Tanrı'nın yapıtıyız, O'nun önceden hazırladığı iyi işleri yapmak üzere Mesih İsa'da yaratıldık.*

Ve bizler kutsallarla birlikte yurttaş ve Tanrı'nın ev halkıyız (19. ayet): *Böylece artık yabancı ve garip değil, kutsallarla birlikte yurttaş ve Tanrı'nın ev halkısınız.*

Bu düşünceleri 1.Petrus 2:9'da da görüyoruz: *Ama siz seçilmiş soy, Kral'ın kâhinleri, kutsal ulus, Tanrı'nın öz halkısınız. Sizi karanlıktan şaşılasi ışığına çağıran Tanrı'nın erdemlerini duyurmak için seçildiniz.*

Burada da seçilmiş bir soy, Kral'ın kâhinleri ve kutsal ulus olduğumuzu

okuyoruz. Bunların yanı sıra daha birçok tanım verilmektedir. Bizler için bundan daha iyi isim ya da unvan önerilebilir mi?

Deneyimlerimiz

Nelerdir?

Buna karşın deneyimlerimizde kendimizi bir mücadelede buluruz. Yorgunluk, açlık ve susuzluğa mahkûmuzdur. Başarmayı istediğimiz şeyler ve hayallerimiz vardır. İçimizde bizi bir şeylere yönelten ve dışarıda da bizi çeken birçok şeyin olduğunu hissederiz. Bizi ayartan günah işleme arzusu kaldırılmamıştır. Bir alanı fethettiğimizi düşündüğümüzde savaşın başka bir alana kaydığını görürüz.

Bazılarımız Tanrı'nın çocukları olarak kendimizi diğer inanlılarla kusursuz bir uyum içinde bulamayabiliriz. Korku, düşmanlık ve hüsrana yaşarız. Ama Tanrı bizleri çok değerli görmektedir. Yine de kendi sınırlarımızı iyi biliriz.

Ayrıca, davranışlarımız göksel doğamızdan çok yeryüzüne ait doğamızdan kaynaklanır gibi görünür. Keşke sadece bir kez dua etmek sorunlarımızı çözmek için yeterli olsaydı. Ama bir kez yapılan dualarımızın sorunları çözümlenemediği görülür. Hâlâ ayartılma ve hüsrana karşılaşmaktayız.

Bütün bu zorluklarla Tanrı'nın yaşamlarımızdaki tasarımı arasında ne gibi bir bağlantı vardır? Öğretmen mi, vaiz mi

yoksa doktor mu olacağız gibi “hayatımızı etkileyen” kararlar vermek çoğu zaman kolaydır. Ama Tanrı'nın bizim için olan isteği, yalnızca hayatımızı etkileyen kararlar vermekten çok daha fazlasını içerir. Gerçek zorluk, yapmamız gerekenler konusunda *zaten bildiklerimizi nasıl yerine getireceğimizdir*.

Önemsiz şeylere önem veririz, ama gerçekten önemli olan şeylere ise önemsiz muamelesi yaparız. İlişkilerimiz karmaşıklaşmıştır. Hedeflerimiz değişken olduğumuzu gösterir. Hayatımızı etkileyen kararlar verme konusunda zorlanmamızın nedeni, günlük hayatımızda verdiğimiz yanlış kararlardan kaynaklanmaktadır.

Mesih'teki konumumuzla ilgili bilgi sahibi olmak için tutumlarımız, davranışlarımız, hedeflerimiz ya da arzularımızın yeterli olmadığı anlaşılıyor.

Tanrı

Ne Görür?

Çocuklar büyüdükten sonra, anne babalar sık sık çocuklarının sadece küçüklük hallerindeki iyi zamanlarını hatırlarlar. Onları yetiştirme konusundaki zorluklar uykusuz geceler, hastalıkları, kusmalar, tuvaleti kullanmayı öğretme gibi zahmetli zamanlar unutulmuştur. Sadece yakınlık ve sevgi dolu anlar hatırlanır. Eğitilmesi zor olan bir çocuk sık sık bir melek olarak hatırlanır. Tanrı bizi böyle önyargılı gözlerle mi görür? Kesinlikle

hayır!

Mutlak bir doğruluk standardı varken Tanrı bizlere *“kutsallar”*, *“Kendi çocukları”* ve *“kâhinler”* olarak hitap eder. Öyleyse, Tanrı bizlere baktığında ne görür?

Tanrı bize baktığında, bizi tam olarak olduğumuz gibi görür. Doğal iştahlarımızı (ki bunlar günah değildir) görür, ama aynı zamanda da değişmesi yaşam boyu süren eski ya da günahlı doğayı da görür. Bencilliğin birçok değişik şekilde ortaya konulduğunu görür. İyi başlangıçların beklenilenden çok daha azını getiren sonuçlar oluşturduğunu görür.

Tanrı, *Nuh'un* imanını gördü (Yaratılış 7:6-10). Buna karşın onu sarhoş da gördü (Yaratılış 9:20-21).

Musa'nın güçlü imanını gördü (Mısır'dan Çıkış 14:13- 14). Bununla beraber, kayaya vurduğunda öfkesini ve sabırsızlığını da gördü (Sayılar 20:11-12).

Davut'un harikulade Mezmurlar ya da övgü ve tapınma şarkıları yazışını gördü (2.Samuel 22, Mezmur 18). Onu başka birinin karısı olan Bat-Şeva'yla da gördü (2.Samuel 11).

Petrus'un tutarsızlıklarını gördü (Matta 16:17, Luka 22:54-62) ve *Pavlus'un* Markos'a karşı sabırsızlığını gördü (Elçilerin İşleri 15:37-40).

On iki öğrenciden hangisi Mesih'in çektiği elemelerde O'na sadık kaldı? Hiçbiri! İsa tek başınaydı (Matta 26:56).

Örnek olarak gösterilen kişiler kusurlu

ve günaha düşen kutsallardı. Ama bu olaylar onların kutsal olduğu gerçeğini değiştirmez!

Tanrı bizleri de Kutsal Kitap'ta okuduğumuz insanları gördüğü kadar açık bir şekilde görür. Ve eğer bizim yaşamlarımız da onlarınki kadar açık bir şekilde kaydedilseydi, onlarla aynı kalıba sahip olduğumuz görülebilirdi. Tüm davranışlarımız Tanrı tarafından *görölmektedir*.

TANRI İÇİN ÖNEMLİ OLAN NEDİR?

Kutsal Kitap'ın kim olduğumuza ilişkin söylediklerini ve günlük yaşantımızla ilgili gerçekleri inceledik. Ama Tanrı için önemli olan nedir? Tanrı, kutsallar ola-

rak konumumuza mı yoksa davranışlarımıza mı daha çok önem verir?

Bu sorunun yanıtı ile ilgili düşünülmesi gereken iki nokta vardır.

Mesih'in İşi

Tanrı, Mesih'in işine O'nun doğruluğuna kusursuzluğuna ve itaatine önem verir.

Bu, hem Kutsal Kitap açısından hem de mantıksal olarak açıkça anlaşılabilir.

Kurtuluş mesajı, Mesih'in bizim yerimize ölmüş olduğu gerçeğidir. Yani doğru

olan, doğru olmayan için ölmüştür. Bizi

Tanrı'ya ulaştıran da işte bu gerçektir.

Bu sayede *O'nun* doğruluğu bizim de doğruluğumuz olmuştur!

Bu yüzden Tanrı, kutsallar olduğumuzu

söylediğinde (tam olarak kutsal olduğumuzu hissetmesek ve öyle davranmasak da) sahte bir resim görmez. Bunun nedeni Tanrı'nın nihai sonucu görmesidir. Tanrı, olacak her şeyi önceden bilip görebildiği için bir açıklamaya ihtiyacı yoktur. Zamanla sınırlı değildir.

Kurtuluşumuz üzerinde düşünmek bize güvence verir. Koloseliler 1:15-27, Mesih'in işinin (ve kişiliğinin) Tanrı'nın planındaki önceliğini açık bir şekilde bildirir.

Mesih bizleri kurtarmıştır; kurtuluşumuz O'ndadır. O, görünmez Tanrı'nın görünümüdür; O her şeyin yaratıcısıdır. Her şeyden önce O vardı ve her şeyi koruyup sürdüren O'dur. Her şeyde ilk yer

(öncelik) O'na aittir. Mesih *içinizdedir...*
Bu da size yüceliğe kavuşma umudunu veriyor (Koloseliler 1:27): *Tanrı kutsallarına bu sırrın uluslar arasında ne denli yüce ve zengin olduğunu bildirmek istedi. Bu sırrın özü şudur: Mesih içinizdedir. Bu da size yüceliğe kavuşma umudunu veriyor.*

Sizin

Verdiğiniz Karşılık

Mesih ve O'nun yaptığı işin sonucu şunlardır: Kutsal olmak ve Tanrı'nın çocuklarının yüceliği! (Romalıları 8:19, 1.Yuhanna 3:12). Bir gün bizler tamamen kutsallığa ve yüceliğe kavuşacağız. Ama Tanrı'nın gözünde bizler şimdiden gelecekte olacağımız kişiyiz: *Yaratılış, Tanrı çocuklarının ortaya çıkmasını büyük*

özlemle bekliyor (Romalıları 8:19).

Güvence *büyüktür*, buna karşın sizin üzerinize düşen de önemlidir. Mesih'in işine katkıda bulunarak değil, sürecin içinde kalarak önemli olmayı sürdürürsünüz (Koloseliler 1:23): *Yeter ki, duyduğunuz Müjde'nin verdiği umuttan kopmadan, imanda temellenip yerleşmiş olarak kalın.*

Tanrı'nın bize nasıl hitap ettiğiyle bizim kendimizi nasıl gördüğümüz arasındaki farkı görüyoruz. Hedefimiz açıktır: Tanrı'nın planının bizde gerçekleşmesi. Ama şimdi, kendi deneyimlerimizle Tanrı'nın bizi nasıl gördüğünü ve onunla nasıl işbirliği yapabileceğimizi keşfetmeliyiz. Kutsallıkta nasıl ilerleyeceğimizi öğren-

meliyiz.

TANRI'NİN BEKLENTİLERİNİ YERİNE GETİRMEK

Mesih İnanlısı yaşamının mücadelesi, savaşı ve emin olamamanın verdiği gerginliklerin nedeni şu soruya yanıt bulmaya çalıştığımız içindir. *Her gün Tanrı'nın bizim için olan tasarımını nasıl anlayabiliriz?*

İncil'deki buyrukların çoğu şu konuyla bağlantılıdır. Bize nasıl Mesih İnanlısı *olacağımızı* söyleyen kısımlar kısa, nasıl Mesih İnanlılar gibi *davranacağımızı* söyleyen kısımlar ise daha uzundur.

Değişme yeteneği iki temel güçten gelir. Bunlardan birincisi, Mesih'in günah ve

ölüm yasasını yenme gücü, ikincisi ise, iyiliğin kötülüğü yenip onun yerini alan özel gücüdür.

Mesih Günah Üzerinde Zafer Kazandı

Tanrı'nın yaşamlarımızdaki tasarımını yerine getirebilmemizin nedeni, Mesih'in günah üzerinde zafer kazanmış olmasıdır. Günah artık bizim üzerimizde ege-men değildir. *Etkisi vardır, ama bizi yö-netme gücüne sahip değildir.*

Mesih'in zaferi ve işi ne kadar gerçektir? Mesih'in işi bir düşünce ya da fikir değil, gerçek bir olaydı: Belirli bir zamanda belirli bir yerde gerçekleşmişti. Yaşananlar gerçek bir savaştı. Gerçek kan, gerçek ölüm, gerçek diriliş ve gerçek zafer vardı. Çünkü günahın gücü gerçektir.

İnsanlık tarihinde, kimse hiçbir zaman günahın yarasının gücünden kaçamamıştır (Romalılar 3:23). Bu, onun gerçekliği hakkında yeterli bir kanıttır. Ama bu yasanın gerçekliğini belgelemek için yeterli kanıt olduğu gibi, Mesih'in onun üzerindeki zaferini ispatlamak için de kanıt vardır. Diriliş kırk gün boyunca birçok kişi tarafından gözlemlenmişti (Elçilerin İşleri 1:3; 1.Korintliler 15:3-8). Mesih dirilmişti! Bu konuda hiçbir kuşku yoktu.

Günahın gücü Adem'in düşüşünü temel alıyordu. Günah üzerindeki zafer, bir tek kişinin, İsa Mesih'in söz dinlemesiyle gerçekleşmiştir (Romalılar 5:18-19). Bu zafer, "yaşam"ın "yasa", umudun umutsuzluk, Tanrı'nın amacının insanın akıl-

sızlığı ve sevginin güdü üzerinde kazandığı zaferdir.

Doğruluğa ve günah yasasından özgürlüğe sahip olabilirsiniz, çünkü Mesih gerçek anlamda sizin günahınız için ölmüştür. O, sizin yerinizi alan Kişi'ydi. Şeytan'ın sizi ayartma yöntemi, cesaretinizi kırmak ve zaferinizin gerçekliği konusunda kuşku duymanızı sağlamaktır. Şeytan'ın yöntemleri göz korkutma, suçlama ve kandırmadır. *Ama siz özgürsünüz!*

İyilik

Kötülüğü Yener

Tanrı'nın yaşamlarımızdaki tasarımını yerine getirebilmemizin ikinci nedeni, iyiliğin (ki, Tanrı'dan gelir) kötülük (Şey-

tan'dan gelir) üzerinde zafer kazanmasıdır. Kutsal Kitap, bu kadar çok yürek sızısına neden olan eski ya da günahlı doğayı nasıl yenebileceğimizi bize bildirmek için bu gerçeği ortaya koyar.

Günahlı uygulamalar hemen durdurulamazlar. Bunların yerine sürekli başkaları konulur. Günah yaratıcı değil, yanıtıcıdır. Yani, doğru şekilde kullanılabilen enerji, yetenek ve davranışların yanlış kullanımınıdır. Bu yüzden Kutsal Kitap, kötülüğün yerini alacak iyiliği göstermek için bizlere birkaç örnek verir. Bu iyi işler sadece yüzeysel davranışlar değildir; bunlar eski doğanın yerine yeni doğanın dışavurumlarıdır. Benlikle ruh arasında kızıışan savaşta bize düşen

görev kötülüğün yerine iyilik koymaktır. Eski doğa, yalanın babası Şeytan'ın armağanı olan sahtelikle beslenip yaşar. Yeni doğa ise kendini gerçek aracılığıyla dışa vurur. Bu yüzden yalanı terk edip gerçeği söylemeyi ilke edinmeliyiz (Efesliler 4:25). Bundan sonraki alıştırmada bu süreç hakkındaki daha çok örneği inceleyeceğiz.

Bu süreç, Kutsal Kitap boyunca bulunan bir kalıbı gösterir. Şeytan her zaman iyi bir etkinliğin yerine kötü bir etkinliği koymaya çalışmıştır. Düşüş'ün (Yaratılış 3) gerçekleşmesine de bu neden olmuştur. Kötü etkinliklerin yerine iyi etkinlikleri koymamız gerekir.

Doğru olanı yapmak, *kendimizi başka-*

larından daha doğru görmek değil, aklımızın ve irademizin gücünü, kutsallıkta yaratılan yeni doğanın safında kullanmak anlamına gelir. Tanrı bizim gücümüzün ötesinde olan bu düşüncelerde etkin oldukça, *kendi* güç ve yeteneğimiz kötülük yapmaktan iyi olanı yapmaya doğru değişir ve "içimizdeki Mesih"i insanlara yansıtırız. Bu, *devam eden* bir süreçtir (ve hepimiz hâlâ o süreçteyiz).

O sürecin *içinde* olduğumuz gerçeğini kabul ettiğimizde, bunu birkaç sonuç izler. Hâlâ sürecin içinde olan başkalarını kabul etmek bizim için daha kolay olur. Böylece, kendi mücadelelerimizi daha iyi anlayacağız. Ayartılmaya nasıl bir karşılık vermemiz gerektiğini bilerek, ona karşı koyma konusunda güçlenece-

ğiz. Şeytan'ın sık sık kullandığı bir güç olan alışkanlığın gücünü, kendimizi daha zayıf kılmak için değil, daha güçlü kılmak için kullanacağız. Yani günahlı doğamızın sonucu olan kötü alışkanlıklarımızın yerine iyi alışkanlıklar geliştireceğiz.

Tanrı'nın beklentilerini yerine getirmek bizim için mümkündür. Başarılı olabiliriz, çünkü Mesih günah üzerinde zafer kazanmıştır ve O'nun içimizdeki gücü kötülüğü yenebilir.